

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila, plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 19. decembra.

V Guildhalli v Londonu sklical se je bil nedavno javni shod, na katerem se je razpravljalo o položaji in razmerah Abrahamovih potomcev na Ruskem. S kričečimi barvami slikala so se zatiranja židov, naposled pa sklenilo, da se odpošlje prošnja ruskemu carju, naj bi blagoizvolil poučiti se o razmerah židov v svoji državi. Dva na „meetingu“ prisotna dostojanstvenika sta se določila, da pojmeta v Peterburg, da osebno izročita prošnjo carju.

Sklep ta nema večjega pomena nego plosk v vodo in predno se je še sestavila prošnja in predno sta se rečena dostojanstvenika odpravila na pot, oglasil se je že ruski list „Novoje Vremja“ in tako odločno povedal svoje mnenje, da bode gospodom Angležem kar po ušesih zvonilo. Rekel jim je: Držite se Gladstonovih besed „Hands off“, to je: pometajte pred svojim pragom in ne umeševajte se v notranje zadeve drugih držav, za kar nimate nobene pravice. Potem pa upraša Angleže, kaj bi oni počeli, ko bi župan Peterburški sklical javni shod, na katerem bi se razpravljalo irsko uprašanje in bi se jim vrnila ljubeznivost, katero so hoteli nakloniti Rusom. Po tej trpki opazki pa napominani list vsklikne: „Tudi ko bi se vsa Evropa sešla na „meetingu“, da bi Rusijo silila, ravnati proti svoji volji, bi si znala varovati voljo svojo.“

Ta kolikor sarkastični, toliko, zlasti v svojem konci ponosni odmev, bil je popolnoma umesten, kajti sklicevatelji Londonškega shoda neso imeli pred očmi kakšnega idealnega smotra, ampak svoje običajno kramarsko stališče. Bali so se, — to poudarjajo celó nemški listi —, da bi kacega lepega dne njih krivonosni varvanci ne ostavili ruskih ravnin in posetili plavolase Angličane, ki imajo za take vrste ljudi le tedaj posebno gorečo ljubezen, ako so dovolj daleč oddaljeni od Albijona belih obalij.

Angležem je lahko potegovati se za židove, kajti oni so, kakor Francozi v izredno srečnem položaji, da imajo mej seboj izredno malo „izvoljenega naroda“. Na Francoskem jih še petdeset tisoč ni, v vsej Veliki Britaniji pa le 46.000. In še ti, kar jih je, so jako premožni, nekateri so bogataši in odličnjaki prve vrste, kakor n. pr. Rothschild, Pereira, Leon Say, Beaconsfield in drugi. Taki

Abrahamovi potomci ne delajo preglavice in ne nadlegujejo sodržavljanov, temveč so celo jako koristni, ker vodijo bogastvo v dežel. Vse drugače pa je v Rusiji. Ne le, da se število židov v tej državi ceni na šest milijonov, so mej njimi vse drugačni elementi, nego v zahodnih evropskih državah. Ruski židi so deloma podobni zloglasnim gališkim „Krätzerjem“, katerih se vsakdo rad ogiblje, kakor rudečih mravelj. Z zlemi svojimi nagoni izsesavajo inovernike in so prava nadloga v deželi. Dobičkaželjnost spravi jih čisto na temna pota in v vsaki nihilistični pravdi pokazalo se je, da je bila takozvana „rudeča nit“ v židovskih rokah. V vohunstvu so nedosežni mojstri, zaradi tega je naravno, da država skuša take dvomljive elemente odstraniti s svojih strategično važnih mej. Saj druge države, n. pr. Nemčija tudi ne delajo drugače. Poslednja država iztirava celó mirne poljske poljedelce — kar židovi nikdar bili neso —, a neso še čuli, da bi bili Angleži zaradi zatiranja Poljakov sklicali kdaj „meeting“. „Ja, Bauer, das ist was anderes!“

Že po povedanem se lahko presoja, kaki nagibi so vodili Angleže, ko so sklicali shod Guildhallski. Ako temu še dostavimo, da je sedanji župan Londonski pravi pravcati žid, da imajo „Times“ v svojem uredništvu celo tolpo židov in poseben oddelek, ki ima kovati lažnjive vesti o Rusiji, potem je zaključek kmalu gotov, da je bilo vse umetno narejeno, prisiljeno. Zatorej ni pričakovati niti najmanjšega uspeha — saj celo nemški listi Angleže zaradi tega „meetinga“ smešijo — in družega ne bodo dosegli, nego da se jim bode od Neve prav razločno zaklicalo „Hands off!“

Kako Nemci sami sodijo o „Schulvereinu“.

Brezštevilkokrat govorili so vsi slovenski listi že o zloglasnem nemškem „Schulvereinu“, kateri pod krinko, da brani nemštvo tam, kjer je v nevarnosti, širi le germanizacijo v slovanskih deželah in je jeden nam najbolj nevarnih zavodov. A nikdar ni dovolj boja proti temu pohotnemu sovražniku, ki sega s strupenimi svojimi kremplji po naši mladini, da jo raznaroduje ter izneveri materi svoji in jej ucepi mržnjo do svojega materinega jezika v nežna nepokvarjena srca. Z vsemi mogočimi sredstvi skuša

se dočeti ta namen in na veliko našo žalost moramo gledati, da ne samo resnični nasprotniki naši ali nezavedni mlačneži, nego celo taki, o katerih bi vender bilo soditi, da znado preudarjati in uvažiti veliko narodno pogibelj, ki to društvo širi mej slovensko mladino, da celo taki na videz narodnjaki se dajo preslepiti in pošiljajo svoje otroke v te šulferajnske šole.

Da se danes zopet bavimo s tem uprašanjem, daje nam povod burna debata, ki je bila predvečranjem v nižjeavstrijskem deželnem zboru o podpori, za katero je prosilo društvo „Schulverein“. Šolski odsek predlagal je, da se dovoli zopet 2000 gld. kateri predlog je konečno tudi obveljal v zbornici, kakor drugače od take korporacije tudi nismo pričakovali.

A zanimivo pa je za nas, kako so pristni Nemci sami se izrekli o tem društvu, katero se nekaterim našim nezavednežem ne zdi tako nevarno. Jako zanimivo je, kar sta govorila posebej dva poslanca, Schneider in pa dr. Lueger in kako je bil v škripcih „Schulvereina“ zagovornik dr. Weitlof. Navesti hočemo torej na kratko glavne misli iz govorov omenjenih treh poslancev.

Prvi napadel je „Schulverein“ posl. Schneider, rekoč, da Nemcem ne preté samo Slovani, nego tudi židje, a njemu so vender ljubši Slovani, ki so arijskega plemena, nego pa židje. Hvala nemškega časopisja o delavnosti „Schulvereina“ nema nobene vrednosti. Mej sedmimi utemeljitelji nemškega „Schulvereina“ sta dva žida, in židje so še nevarnejši od Slovanov, kajti le ti vsaj delajo, kar pa židje ne store. Šulferajnske šole so najbolj v korist židovskim tovarnarjem, kateri naj si sami vzdržujejo šole, če jih hote imeti. V tacih šolah se otroci le požidujejo, zatorej se on proti dovoljenji podpore.

Hudo napadel je potem poslanec dr. Lueger to društvo rekoč, da nemški „Schulverein“ ni narodno društvo, nego politično, katerega organizacija je v korist nemško-liberalne stranke. Take organizacije on ne bode podpiral, kajti to društvo agituje proti lastnim nemškim soplemenikom, kakor se je to zgodilo njemu. Dva druga člana izbacnilo je društvo iz svoje srede, ker ne trpi, da bi bil kdo družega mnenja, nego židovsko-

LISTEK.

Lov na medvede.

Humoreska.

Spisal Cucurbitarius.

(Dalje.)

Tako je Grlajnik korakal na medvede, vender jednomer je zastajal ter gonil: „Preljubi medved, thu mir nix, i thu dir a nix!“ — bil je najzadnji — kaj je bil uzrok temu, se prav ne ve. Hudobni jeziki, kakoršnih je dan danes mnogo, so govorili vsakojako o tem; jeden je trdil, da ga je strah, drugi zopet, da ne zna hoditi — vender uprašajte ga sami, on Vam bo že povedal.

Lovci dospejo do križpota, kjer je na levo ukreniti v gozd.

Na holmu je čakalo pet kmetskih lovcev iz bližnjega P.

„Kje pa je Vaš gospod?“ upraša jih Kozamernik.

„Gospod so bolni“ odgovori jeden izmed njih; videti mu je pa bilo, da je komaj smeh tiščal. —

„Aha, prav, prav, čujem“ pravi baš dospevši Grlajnik, ter se prime za usta „saj tudi lahko doma opravijo gospod — seveda, kdo bo tako daleč hodil.“ —

Črna vojska, katera je bila mej tem prizorom malo postala, koraka pomnožena zopet naprej.

Gonjači so ostali na križpotu z dvema poveljniki, katerih je dobil vsak svoj oddelek in svojo nalogo. Oboroženi so bili s sekirami in krepelci in jih je Grlajnik pri ločitvi ostro posvaril, naj nikar ne streljajo.

Gospod Bogataš je lezel na pol sključen z vso previdnostjo pred lovci ter gledal zdaj na desno, zdaj na levo, ustavil se pred vsako drago, katerih je v tem gozdu mnogo, ter noter gledal.

V gozdu je še ležal sneg.

„Aha, medvedje so notri!“ zašepeta Bogataš obrnivši se proti pajdašem. Ves obraz se mu je spremenil. Videti mu je bilo, da zmatra nalogo, katera je lovce čakala, za jako važno. „Tu je sled, trije so — danes v noči so šli semkaj — zdaj pa le tibo, da jih ne prepodimo!“

Vsi so se hoteli prepričati, je li to res ali ne,

kar je ta povedal in so stopili k dragi. Sveži sled treh medvedov je držal skozi drago v gozd.

„So, so — zares so!“ se čuje pol glasno v krogu. Nekaternikom je kar sape zmanjkalo — prebledeli so — koraki so jim zastajali in nekako zamislili so se, kakor, da bi premišljevali svojo zadnjo voljo.

„Kaj pa, če te medved požre?“ de Grlajnik Kozamerniku prav tiho.

„No“ mu ta ravno tako odgovori, „mislim, da bo imel več od tebe, nego od mene — saj si že celo torbo pospravil.“ —

„Tiho, tiho, tu je zopet sled!“ svari Bogataš. „Sicer pa bo treba, da začnemo nastavljeti lovce, kaj misliš, Jožko?“ obrne se proti svojemu lovskemu čuvaju.

„Da, da, gospod“ odgovori ta. „Pa koj tukaj more že jeden ostati.“

Drug je družega pogledal. Zdaj pride ta huda. Vender se ni upal nobeden ugovarjati, moral se je kazati pogumnega. Vsak je tam ostal, kamor so ga posadili.

Nastavljeni so bili lovci ob potu „Na koščenicah“, kjer je prehod v drugi gozd. Zadnji lovci

liberalnega. Celo čisto židovske šole podpira društvo. Žide on ne smatra z verskega stališča, nego z narodnega in pravi, da ne morejo nikdar biti Nemci, kakor je že prej omenil Schneider.

Da je dr. Weitlof, kar se je dalo, zagovarjal nemškega društva namere in delovanje, razume se ob sebi, konečno pa je elegično vskliknil: „Žalostno je, če se zavod, kakor je nemški „Schulverein“, na tak način vleče v debato. Predstavite si občutke na meji stanujočega Nemca, če bode čul kako govore nemški poslanci na nemškem Dunaji o nemškem zavodu“. Kar se tiče pridevnika nemški mu pač pritrdimo v prvem in zadnjem slučaju, da so namreč pristni Nemci o nemškem zavodu tako govorili. Glede Dunaja bode pa najbolje prihodnja ljudska štetev pokazala, je li res tako ekskluzivno nemšk, kakor ga slika dr. Weitlof. Za to bodo že skrbeli na Dunaji živeči Slovani. Toliko naj bode o tej stvari omenjeno mimogredoč.

Dr. Lueger poprijel je potem še jedenkrat za besedo ter tekel, da je nemški „Schulverein“ ljubljeneč in milček sedanje vlade. Bogati židovski tovarnarji dadó si vzdrževati po „Schulvereinu“ šole, za katere bi morali sami skrbeti. Oni bogati židje so goneči element, katerega hočemo poraziti. Čehi, Poljaki in Rusini so tudi ljudje, katere se mora podpirati in trpeti. Ko židje hujskajo nas vse, drugzega proti družemu, priporoča se nam zmernost proti židom.

V zadnjem svojem odstavku sicer dr. Lueger nas Slovencev ni omenil, bržkone pozabil je na nas, kajti konečno bode menda tudi on priznal, da tudi Slovenci smo „ljudje, katere se mora podpirati in trpeti“. Sicer pa nam ni do tega, kako misli dr. Lueger o nas Slovincih in ali je voljen skazati nam isto milost, kakor Čehom, Poljakom in Rusinom, namen pričujočih vrst bil je samo ta, da pokažemo čitateljem svojim, kako niti mej Nemci samimi neso vsi tako naidušeni za delovanje društva, katero bi nekateri tako radi povzdignili do nebes, pred katerega blaginjo polnem delovanjem naj bi se klanjal ves nemški svet.

Če Nemci sami tako sodijo in govore o tem društvu, kaj je potem reči nam Slovanom, nam Slovincem, katerim to društvo tako nevarno ruje na podlagi narodnosti naše, na nežni šolski mladini, katero nam ostrupuje s kužnimi svojimi nazori. Zatorej treba nam je vedno in vedno klicati na boj proti nevarnemu temu sovražniku, kajti to je sveti boj za narodni naš obstanek. Vsem istim pa, ki nezavedno tavajo v temi in še neso sprevideli, kako krivico delajo narodu svojemu, če nedolžno deco svojo pošiljajo v žrelo požrešnega nemškega zmaju, naj se razlupi mreža z oči, da bodo spregledali in se zavedli najsvetejše svoje dolžnosti, skrbeti za pošteno odgojo svojih otrok na narodno-krščanski podlagi.

Narbolje nasprotovali bomo pogubnim nameram nasprotnikov, če podpiramo domača šolska društva, v prvi vrsti društvo Sv. Cirila in Metoda, ter tako postavimo trden jez, katerega ne bodo mogli omajati vsi napadi židovsko-nemškega „Schulvereina“.

Y.

bi imeli stati na konci tega prehoda ob potu; nekateri so se že tam nastavili — kar pride kmetski lovec — ki je imel veliko besedo — imenujmo ga Teleban — pa pravi: „Zadnji lovci morajo semkaj.“ Zapelje jih v goščo ter jih nastavi ob robu tako, da so z drugimi lovci naredili polukrog.

„Tukaj so zadnjič medvedje prodrli“ pravi prepričljivo, „danes pridejo tudi tukaj ven, zato stojte ravno Vi, najboljši strelci, tukaj.“

S temi besedami izgine v gošči.

Naš Pavle zamrmra: „To ne bo prav, kaj čem delati v gošči, kjer nič ne vidim — pa naj bo — Gabrijel, tu bova, le uleži se, pa miruj!“

Gabrijel je njegov pes, njegov večni spremiljevalec, — ženke tako nema, ker, kakor često pravi, do zdaj še ni imel časa, ženiti se. In svojo Gabrijelco, kakor psa imenuje ljubi nad vse. Zakaj tudi ne? Lepšega, boljšega psa ni na svetu. Ves dan se ž njim pogovarja. Tudi danes se je ž njim kratkočasil ter ga tiho uprašal: „Kaj bi pa ti naredila, Gabrijelca, ko bi medved prišel?“ Gabrijelca, katera se ni upala, glasno odgovoriti — znala je, da se mora na lovu molčati, je svojega gospodarja ostro pogledala ter svoj gobček parkrat

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 19. decembra.

Državni zbor.

V torek je v državnem zboru Vayhinger predlagal spremembo § 78 pristojbinskega zakona, Kaiser pa interpeloval zastran nepravilnega postopanja pri odmerjenju pristojbin. Herold je pa predlagal neko premembo volilnega reda za Češko.

Mladoteški klub ima sedaj 17 članov, torej že lahko stavi samostojno interpelacijo in predloge. Dosedaj je bil klub v svojem delovanju vedno navezan na milost nekaterih družih posiancev.

Ljudsko številenje.

Povodom letošnjega ljudskega številenja izročile so se častnikom polkov na Češkem garnizijah, da je izpolnijo. Češki častniki so jih izpolnili, zapisavši češčino za občevalni jezik. Izpolnjene pole so se pa jim vrnil s pomislekom, da častniki pač občejujejo tudi nemški. V drugič se dotični častniki izpolnjujejoč pole prečrtali „občevalni jezik“ in zapisali „materin jezik“ in pristavili „češki“. Zaradi tega so jih pokarali. V tretjič so za občevalni jezik upisali češčino in nemščino, višji vojaško oblastvo je pa potem samo svojevoljno prečrtalo češčino. Na ta način pridobili so na papirju nekoliko Nemcev.

Dolenjeavstrijski deželni zbor.

Huda debata je bila v dolenjeavstrijskem deželnem zboru zastran podpore 1000 gl. nemškemu „Schulvereinu“. Protisemitje so govorili proti tej podpori, ker je društvo židovsko in posebno pospešuje židovske koristi. Šol ne snuje le za Nemce, temveč tudi za žide, posebno pri tovarnah, da židovskim tovarnarjem ni treba snovati šol za svoje delavce. Očitali so židom, da ničesar ne delajo, temveč le kristjane odirajo. Jeden protisemit je rekel, da so mu ljubši Slovani, ki so vsaj Ariji. nego pa židovsko pleme, ki ni arijsko. Zbor je pa seveda nazadnje podporo dovolil, ker imajo večino židovski liberalci.

Hernals.

Veliko nevoljo je vzbudilo mej prebivalci Dunajskih predkrajev to, da je vlada razpustila občinski zastop v Hernalsu. Ta zastop hotel je nekoliko povišati plače svojim uradnikom in to je dalo povod razpustu. Vlada se boji, da bi Veliki Dunaj, ki bode po združenju predkrajev prevzel bremena vseh sedanjih predkrajnih občin, ne bil preveč preobložen z bremenom. Na Dunaji biva mnogo židov in nanje mora vlada gledati, da bi kacega krajcarja občinske priklade več ne plačali. Da se pa predkrajem povišajo bremena z združenjem z Dunajem, to seveda vlade nič ne briga.

Vnanje države.

Francija in Rusije.

Poslednja leta se v Franciji večkrat kaže jako veliko naidušenje za Rusijo. Ruski listi pa vendar tem simpatijam ne pripisujejo posebnega pomena, ker ne izvirajo iz naklonjenosti do slovanstva, temveč le iz sovraštva do Nemčije. Več listov je že jelo izhajati, da goje posebno prijateljstvo z Rusijo. Vsi ti listi so pa le malo časa izhajali. Drug za drugim so prenehali, ker jim je nedostajalo naročnikov. Te dni je prenehala izhajati „L' Union Franco Russe“. Napovedal se je sicer že nov podoben list, ne ve se pa, mu bode li usoda kaj mileja.

Knez Bismarck.

Ko je odstopil knez Bismarck, so njegova glasila zatrjevala, da bode bivši kancelar kot podpredsednik državnega sveta še vedno lahko uplival na državno politiko, kajti s tega mesta ga ne mo-

močno odprla in zopet zaprla, kakor, da bi hotela reči: „Hamala, hamala!“ —

Vsak lovec je imel svoj prostor. Stisnil se je kar je bilo mogoče, za grm, ali za drevo in si pripravil orožje, kolikor ga je seboj imel, da ga lahko hitro uporabi v sili.

Sliši se neko šumenje.

Kozamernik, najbližji sosed, pogleda v stran, — pa kaj vidi! — Prav vrhu drevesa čepi njegov sosed tako, da je glava nad drevo segala — v jedni roki puško, v drugi nož. —

Kozamernik spusti smeh v robec, boječ se, da bi medvedov ne oplašil.

Zdaj je pa tega pogumnega lovca vendar bilo sram — splezal je zopet doli ter Boga prosil, da bi ga vsega hudega obvaroval.

Nastala je strašna tihota. Čuti je bilo samo šumenje, katero so prouzročile rosne kaplje, padajoče od dreves na tla. Pozornost je bila velika, — kaj velja, ko bi se medvedje, kar pritihotapili in — kaj je to? Nekaj skače po grmih proti Kozamerniku, bližje in bližje — h kratu se privarila iz gošče dva — zajca, drug za drugim. Kozamernik je komaj k sebi prišel — prestrašil se je bil precej; ko je pa videl, da le nista medveda, je postal

rejo odstaviti. Drugi listi so pa zatrjevali, da je knez odložil svoje službe hkratu zgubil državno svetništvo. Pokazalo se je, da so poslednji imeli prav. „Gothaischer-Kalender“ letos kneza več ne navaja mej državnimi svetniki.

Parnell.

V ponedeljek, ko bode volitev v North-Kilkennyju, odločila se bode morda konečno usoda Parnellova. Če Parnellovci ne zmagajo, bode on moral spoznati, da je njegova stvar izgubljena, in se bode rad ali nerad umaknil daljšemu političnemu delovanju. Agitacije zato volitev so že jako hude. Postavile so tri stranke kandidate: Parnellovci, Protiparnellovci in unijonistični liberalci. Zaradi silnih agitacij se je bati mej strankami ta dan še krvavega boja. Škofje izdali so proti Parnellu pastirski list, ki se je prečital po vseh cerkvah.

Dopisi.

Iz Gornjegrađa 17. decembra [Izv. dop.]

Dopis v Vaši 284. šte. z naslovom: „Tekmovanje dveh nadzornikov“ mi je nekoliko pojasnil. Nadzornika Ambrožiča ne bodem zagovarjal, potrebno se mi pa zdi par vrstic glede nadzornika Trobeja. Poslednji mej učiteljstvom ni nepriljubljen in da bi bil ukazal konferenčne naloge izdelati v nemščini, ni osnovano. Samo to je resnica, da je g. nadzornik želel, naj bi učitelji pri svojih elaboratih zaradi enakoličnosti zapisnika, ki se odpošlje deželnemu šolskemu svetu in da se zapisnikarjem olajša delo, katerega itak nihče rad ne opravlja, „these“, to je kratke posnetke iz celega izdelka, tudi nemški napišejo. Gosp. nadzornik je potem to željo sam umaknil. Da je g. Trobej tolik zagrizenec, bi gotovo ne bil odjenjal, ker mu kot konferenčnemu in postavno nastavljenemu predsedniku tega treba ni. — Dalje mi je zanikati, da bi g. Trobej teptal našo narodnost, tudi ni nikjer znano, da bi on kateremu učitelju škodoval, marveč, kjer je le možno bilo, zagovarjal je učiteljstvo. O tem smo preverjeni vsi učitelji gornjegraškega okraja. Mej nami ni narodnega odpadnika in g. nadzornik nas je sam pohvalil, da smo v vsakem oziru najboljši okraj, kar jih ima on nadzorovati. — (Toliko se nam je potrebno zdelo posneti iz precej obširnega dopisa, da se popravi krivica, ako se je bila g. Trobeju storila. Na znanje jemljemo, da je g. T. odstopil od prvotne želje, da bi se „these“ pisale nemški, a zamolčati ne moremo, da se nam je ta želja nepotrebna zdelala. Izgovor z zapisnikom je ničev. Ako se tudi dopošlje deželnemu šolskemu svetu, zaradi tega še ni nobene razloga, da bi ne smel biti popolnoma slovensk. V deželi štajerski ima slovenščina biti enakopravna v vsacem oziru in žalostno bi bilo, ko bi pri deželnem šolskem svetu slovenski ne znali. Tudi v tacih uprašanjih je odločnost nujno potrebna in narodna dolžnost. Uredn.)

Domače stvari.

— („Matica Slovenska.“) Društvena knjige za l. 1889. so, posebno „Dušeslovja I. del“, do malega vse pošle. Ker je po tej knjigi posebno sedaj, ko je izšel kot letošnja društvena knjiga „II. del Dušeslovja“, veliko povpraševanja, nam ustrezajo oni bivši člani, ki letošnje udnine še neso poravnali in ne mislijo več pri „Matici“ vstrajati,

dobre volje. Prvemu zajcu se odkrije, za drugim pa zažene svoj klobuk. —

Zopet vse tiho. —

Zdaj se čuje sem pa tam pok, kakor da bi kdo z sekiro po drevesih udrihal.

To so gonjači. Bližajo se od obeh strani. Pozornost rase.

Na desnem krilu lovcev se zbirajo šoje, ter se derejo na vse grlo. — To ni brez pomena. —

Gonjači so že prav blizu — sliši se že njih govorjenje — zdaj se celo jednega vidi — zdaj družega — tretjega. —

Naš Pavle zasučé roko proti Gabrijelci — nič ni. —

H kratu zadoni na desno uprav za Pavletovim hrbtom: p-o-o-k! Temu sledi glasno renčanje medveda. —

„Medved, medved!“ Vse hiti proti kraju, od koder je prišel pok, „obstreljen je, jaz ga čujem renčati v tej le dragi.“ — Lovci še bolj hite naprej, vendar — mesto medveda jim prisopihata dva vsa preplašena lovca nasproti. —

„Kaj je?“ kdo je streljal? kje je medved?“ uprašajo vsi prvega izmed njiju.

(Konec prih.)

ako nam vrnejo „I. del Dušeslovja“, ki zanje nima tolike vrednosti. V zamenjo zanj dobé kako drugo založno knjigo iste cene, ki je še nemajo. — Vsem onim društvom, ki so lani pristopili na novo, ki imajo tedaj le II. del Erjavčevih spisov, bodi povedano, da je I. del tudi še dobiti proti založni ceni 70 kr. — Isto tako bo marsikomu izmed društvnikov ustreženo, ako mu naznamo, da se „Vodnikove pesmi“ še vedno dobé v zalogi „Matice Slovenske“. Cena posameznim iztisom znaša 50 kr.

Odbor.

— (Čudne razmere pri c. kr. pošti Ljubljanski.) Več nego 30letni običaj je bil, da so nekateri trgovci od pismoščev vsprejemali pisma na dvorišču poštne urada, to odpravilo se je pred nekaj tedni in vsprejemali so pisma dotičniki zunaj pošte, pa tudi to se je zabranilo, ter se ne dovoljuje, da se sploh pisma na ulici vsprejemajo. Čemu dela vodstvo občinstva težave? Bolje bi bilo skrbeti, kako bi se promet olajšal. Ali je morda tudi to sad novega komisarja?

— (Premembe mej učiteljstvom.) Nadučitelj g. Anton Požar v Radečah pri Zidanem mostu premeščen je kot nadučitelj v Št. Vid pri Vipavi. Nadučiteljema sta imenovana dosedanja učitelja in vodji Miha Bregant v Selcah in Henrik Likar v Grahovem. Učitelj v Voklem g. Fran Luznar imenovan je učiteljem na Primskovem pri Kranji. Gospodična Gizela Ekel imenovana je definitivno v Toplicah na Dolenjskem, gspdc. Marija Pajsar četrto učiteljico v Trnovem na Notranjskem, gspdc. Marija Rooss pa drugo učiteljico v Šent Juriju. Gospod Josip Gollmayer, učitelj in vodja v Beli peči, je umirovljen.

— (Društvo „čitalnica“ v Novem mestu) volilo je v občni seji dne 13. decembra 1890.: Predsednikom: g. c. kr. prof. Ignacija Fajdigo, podpredsednikom: g. c. kr. beležnika dr. Albina Poznika, blagajnikom: g. c. kr. davk. kont. Lovra Verbiča, tajnikom: g. c. kr. avsk. dr. Frana Počeka, knjižničarjem: g. not. konc. Dragotina Pleiweissa, odborniki so gg.: odvetnik dr. Karol Slanc, odvetnik dr. Jakob Schegala, c. kr. drž. pravd. nam. Ivan Škerlj, c. kr. davk. nadk. Fran Šešek, odv. konc. dr. Fran Prevč, odv. konc. Fran Rozina, Ivan Krajec in Janez Mehora.

— (Duhovniške premembe v Tržaški škofiji.) Gosp. Jurij Dolžan imenovan je kuratom v Vodicah. — Gosp. Iv. Planinšek, župnik v Avberu je umirovljen. — Mladomašnik Evzebij Korbar imenovan je kapelanom v Hrušici. Gosp. Benkovič premeščen je na kapelanijo v Podgorji.

— (Z Dunaja) se nam piše: V sobotni številki priobčili ste notico „Café Museum“, katero treba malo popraviti. Res je, da ima rečena kavarna dva ali tri hrvatske liste, slovenskega pa niti jednega. Slovenci in Hrvatje nemamo ondu zbirališča, ampak v kavarni „International“, „Café Meixner“, Reisnerstrasse III. okraj in „Café Schwarz“ Wollzeile. Mej temi ima Café Meixner največ hrvatskih in slovenskih in se bode v kratkem še na nekatere naročila. Ta kavarna je že od nekdanj zbirališče Slovencev na Dunaji.

— (Nepostavna ingoljufivaloterija.) Okoli Kranja se je razširila navada, da nadležne ženske nosijo nič vredne stvari v stavo. Pri tem svojem nepostavnem početju so pa toli predrzne, da je že občna nevolja nastala. C. kr. žandarmerija naj bi na to malo bolj pazila.

— (Trpinčenje živine.) V kranjskem okraju je bilo še dosedaj dovoljeno, da so smeli teleta in prašiče zvezane na trg voziti. Koliko je pri tem žival trpela! Dne 8. t. m. je bilo vendar razglašeno, da bode vsakdo kaznovan, kdor bode še zanaprej zvezanega prašiča ali tele pripeljal na trg ali sploh zvezanega kam drugam peljal.

— (Ogenj.) Pretekli teden pogorelo je v Tenetiših nad Kranjem posestniku Kernu celo pohištvo in žito. Škoda je velika, a zavarovan je bil samo za 200 gld. Zažgali so s pepelom.

— (V Marnbregu) bil je doslej načelnik krajnemu šolskemu svetu penzionist J. Hirsch. Ker se je ta naveličal, bode njegov naslednik najbrže trgovec g. Fr. Kager. To bode vsekakor preobrat na bolje.

— (Slovensko pevsko društvo v Trstu) prav lepo napreduje. Pevske vaje obiskuje lepo število pevcev in pevkinj, katerih slednjih je bilo pri jedni zadnjih vaj 21, kar je za Trst in za začetek gotovo lepo število. V zadnji „Edinosti“ čitamo gledé potrebe šole za dame ne-

katere prav dobre nasvete, katerih izvršitev bi bila res prav potrebna in želiti, ker le tako se bode ohranilo prvotno naučenoje za domače slovansko petje, ki je neizmerne pomena ravno v Trstu, kjer ima poleg zabavnega še globeji pomen.

— (Iz Gorice) brzojavlja se Dunajskemu listu: Na otoku Barbani pri Gradu (Grado) napravilo se bode nekda „depot“ torpedov in dve trdnjavi, ker vse bode stalo do pol milijona goldinarjev. Ondu bode nastanjenih 50 mož trdnjavskega topničarstva.

— (Z Bizeljskega) se poroča, da so ondu zasajene ameriške trte letos že rodile in imele že lepe in velike grozde. Grozdje bilo je že 14 dni prej zrelo, nego na navadnih trtah, mošt bil je ukusen in močen.

— („Jour fixe“ pevskega društva „Kolo“ v Zagrebu) so vsako nedeljo popoldne in so prav dobro obiskani, tako, da so prostori skoro pretesni. Posebna znamenitost prihodnjega tacega „jour fixe“, ki bode to nedeljo je, da ves program izvršujejo izključno dame. Jedna bode deklamovala, dve igrate na glasovir, jedna na gosli, jedna, zvršena konservatoristinja v Peterburgu bode pela, naposled pa igrajo še učenke tamburaške šole „Kola“. Kakor je videti podaje, „Kolo“ svojim članom prav zanimive take tedenske zabave.

— (Hrvatsko stenografsko društvo v Zagrebu.) Že l. 1882. nameravalo se je osnovati tako društvo in so bila res pravila že potrjena. Ali zaradi slabe udeležbe od strani občinstva društvo ni stopilo življenje. Zdaj se je zopet mislilo na to, da se osnuje tako društvo, kateremu bi bila svrha razširjati po Hrvatskem stenografijo po Gabelsbergerjevem sestavu, posebno njegovo uporabo na hrvaški jezik, pa da se tako vzgaja praktične stenografe.

— (Iz Karlovca) odposlali so v sredo kompanijo vojakov v vas Buhnjarci, iz katere smo bili zadnjič priobčili kratak dopis. Tamošnji posestniki se namreč branijo graščini Turn-Taxisovi plačati gornico.

— (Dva morskata volka) ujeli so v noči mej 7. in 8. t. m. v zalivu pri Reki ribiči iz Chio-ggie. Jeden teh morskih volkov je babica in izmed največjih eksemplarov, kar se jih je ujelo v našem morju. Dolga je 3-26 m, teška pa 300 kilogramov. Nabasali jo bodo za muzej na Reki.

— (Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali č. gg.: prof. dr. Pajek 10 gld.; Fran Kocbek, kaplan pri Št. Ilji, 2 gld.; J. Zagajšek, kaplan v Marenbergu, 2 gld.; J. Z. 2 gld.; L. Hrg, kanonik, 5 gld.; Dav. Jurkovič, župnik pri sv. Petru, 5 gld.; St. Turkuš, kaplan pri sv. Petru, 5 gld.; polletne obresti ustanove g. župnika Lenarta, 4 gld. 20 kr.; Al. Šijanec, župnik pri Negovi, 2 gld.; neimenovan (po župniku Jurkoviči), 5 gld.; J. Sigl, kaplan pri sv. Janži, 1 gld. 12 kr.; prof. Koprivnik 2 gld.; Jur. Tutek, č. kanonik, 5 gld.; neimenovana 2 gld. 50 kr.; Fr. Gerec, veleposestnik in trgovec v Pišecah, 3 gld.; gspdc. Zofija Magdič v Ormoži, 2 gld.; Marija Vraz 10 gld. Bog plati!

Št. 18878 1890.

Slavnemu uredništvu „Slovenskega Naroda“
v Ljubljani.

V številki 287 „Slovenskega Naroda“, izdani dne 15. decembra 1890, nabaja se med domačimi stvarmi notica z napisom „Pravico prodajati smodke“, v kateri se tukajšnja naredba z dne 7. novembra 1890 števil. 16294 glede prodaje tabaka in smodek po gostilničarjih in kavarnarjih napačno tolmači in ktera bi utegnila v občinstvu na njega lastno škodo povzročiti krivo mnenje, da se bodo vsled imenovane naredbe tabačni izdelki vsaj v gostilnah in kavarnah zopet nekoliko podražili. V interesu prizadetega občinstva blagovoli naj slavno uredništvo v svoj cenjeni list sprejeti v tej zadevi sledeče pojasnilo: Tobak je predmet monopola, pri katerem si je država pridržala vse pravice osobito tudi prodajo tabačnih izdelkov. Vsled tega sme razpečavati tobak izključljivo le taisti, kateremu dovoli to finančno oblastvo. Kdor prodaja tobak, ne da bi imel pravico, stori se krivega dohodarstvenega prestopka, če tudi je sam tobak kupil v državnih zalogah in če tudi ne išče pri kupčiji dobička, ter prodaja tobak po isti ceni, kakor ga je sam kupil. Kazniv pa ni le neopravičen prodajalec, ampak tudi oni, ki je tobak od njega kupil. Ta stroga postavna določila povzročavala so gostilničarjem in kavarnarjem, ki nimajo javnih tabačnic (trafik), pa bi vendar radi postregli svojim

gostom tudi še smodkami in smodčicami (cigaretami) mnogo neprilichnosti. Z ozirom na to dovolila jim je finančna uprava izjemno nekake domače trafike, z omejeno pravico, prodajati smodke, smodčice deloma tudi tobak v zavitkih izključljivo le sedečim gostom. Ker se je pa to izjemno dovoljenje mnogokrat in na različne načine zlorabilo in so takozvani domači trafikantje napravljali poleg tega tudi občutljivo konkurenco javnim prodajalcem tobaka ter dali s tem poslednjim povod do vednih pritožb in prošenj za znižanje pogojenih zakupnin, ukrenilo je finančno ravnateljstvo — in sicer začasno le poskusoma in le v mestu Ljubljanskem — odtegniti jim dosedanje prodajalniško opravnino (provizijo) ter odrediti, da imajo od novega leta 1891 naprej kupovati tobak pri javnih trafikantih (prodajalcih na drobno) po isti ceni, kakor ga plačujejo konsumenti.

Ta odredba je povsem opravičena, ker se gostilničarjem in kavarnarjem pravica sploh nikdar ni podelila kot obrt, da bi pri njej dobička iskali, temveč le kot nekako olajšilo, da jim ni potreba za vsako smodko ali smodčico, katero kak gost zahteva, pošiljati sproti v javno prodajalnico ter da morejo gostom postreči še tobakom tudi v časih, ko so javne prodajalnice že zaprte.

Ni tedaj resnično, „da bode finančno ravnateljstvo odpovedalo pravico, prodajati smodke vsem kavarnarjem in gostilničarjem na četrto leta, to je do 1. aprila 1891“. Odpovedala se jim je le provizija; slobodno pa jim bode na podlagi dosedanje pravice (licence) prodati smodke in smodčice tudi po novem letu, ako jih hočejo kupovati po splošni za prodajo na drobno določeni ceni.

V kljub temu pa ne bodo smeli prodajati gostom tobačnih izdelkov dražje nego po cenah v splošnem tarifu za prodajo na drobno določenih. Tedaj je tudi trditev popolnoma neosnovana, da „bode kavarnarjem in gostilničarjem svobodno, prodati smodke za ceno, katero določijo oni sami, ali pa dotični markerji, natakariče in natakari“. Vsaka cena, ki presega v tarifu določeno, je nezakonita; da se gosti v postavnih tarifnih cenah lahko vsaki čas sam prepričajo, so prodajalci dolžni, imeti pribito tarifo v prostorih, kjer prodajajo tobak, na lahko vidljivem mestu. Občinstvu se v lastnem interesu opozarja, ne le vsako nepostavno zahtevo odločno zavrniti ampak tudi vsak tak slučaj nemudoma c. kr. finančni straži naznaniti, da se dotični prodajalec postavno kaznuje. Če se bode občinstvo zavedalo in posluževalo svojih pravic, ter podpiralo državne organe pri nadzorstvu gostilničarjev in kavarnarjev, se pač ni bati, da bi se vsled rečene tukajšnje odredbe smodke podražile. Dobička pa tudi c. kr. erar s to naredbo ne bode napravil, ker izgubi po eni strani vse zakupninske vsote, ktere so dosedaj vplačevali domači trafikantje, nasprotno pa odpadla provizija ne pripade njemu v korist, ampak le javnim trafikantom, pri katerih bodo gostilničarji in kavarnarji v prihodnje tabak kupovali.

C. kr. finančno ravnateljstvo
v Ljubljani dne 18. decembra 1890.

Plachky s. r.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Beligrad 18. decembra. Izredno dolgo odsotnost ruskega poslanika Persianija in vest o njegovem premeščenju oziroma umirovljenju tolmači se v dobro poučenih krogih s tem, da so mej njim in ruskim poslanikom v Bukureštu, Hitrovom, resna nasprotstva glede ruske politike na balkanskem poluotoku. Persiani si sedaj v Peterburgu prizadeva, pridobiti mero-davne kroge za svoje nazore, sicer se najbrže ne bode povrnil v Beligrad.

Peterburg 18. decembra. Severna agentura je izvedela, da se v Nikolajevu gradi izredno velika oklopnica, ki bo držala 12.480 ton in je namenjena vojnemu brodogradu v Črnem morju.

Peterburg 18. decembra. Trgovec Supičić v Odesi imenovan je prvim srbskim generalnim konzulom.

Odesa 18. decembra. Črnigori podarjeni parobrod „Jaroslav“ odplul je od tukaj, narecan s 100.000 (?) pudu koruze za stradajoče Črnogorce in z raznim ruskim blagom, katere se ima v Črnigori razpečati.

London 18. decembra. Izvestje Reuterjevo iz Quebeca: Brzovlak, ki vozi mej Ha-

ifaxom in Montrealom pal prt St. Levisu nasproti Quebecu z mosta v vodo. Vlak bil je popolnoma pod vodo. Štirideset oseb mrtvih, sto ranjenih,

London 18. decembra. Parnell peljal se je danes na sprehod. Oči imel je pa še zavezane.

Praga 19. decembra. Naznanilo odbora za deželno razstavo javlja: Knez Clary Altringen poklonil za deželno razstavo 2000 gld. Tudi iz okoliša liberške trgovske zbornice došlo toliko oglasil, da je razstava sedaj stvarno in finančno zagotovljena.

Razne vesti.

* (Kralj Milan.) Kralj Milan je prišel v London, ker bi rad pohodil angleško kraljico. Kraljica Viktorija pa ne goji nobenih simpatij do bivšega srbskega vladarja, kajti izjavila je, da ni nobenega povoda, da bi ga vsprejela.

* (Novost v fotografiji.) Neki japonski učenjak z imenom Aruzizva-Rivši-Sanjukaubu-Kis-Baži-Kju iznašel je nekaj, za čim so evropski učenjaki že zdavno težili, namreč način, kako so mogli predmeti fotografirati z naravnimi svojimi barvami. Zeleti je samo, da bi se nova iznajdba ne imenovala po imenu iznajditelja, ker bi ga malo kdo mogel zapomniti.

* (Najmlajši nemški princ.) ki ga nemška cesarica v sredo povila, je šesti sin nemškega cesarja in cesarice, ki sta bila dne 27. februarja 1881. poročena. Ostali principi so: Cesarjevič Friderik Viljem, porojen dne 6. maja 1882, Eitel Friderik, Adalbert, Avgust Viljem in Oskar.

* (Kako hitro govori nemški cesar?) Stenograf nemškega državnega zbora dr. Engel, ki je že večkrat moral stenografirati govore cesarjeve, piše, da cesar jako naglo govori. V minuti spregovori 275 do 300 zlogov.

* (Cerkveni rop.) V cerkev sv. Andreja v Rimu ulomil je predren tat in s kipa Matere božje ukral krono in bisere z vratu, pri tem pa kip poškodoval.

* (Čudna tožba zaradi ločitve zakona.) V Frankobrodu je sodišče te dni imelo čudno tožbo zaradi ločitve zakona. Nekdo si je poiskal zakonsko družico po inseratu v časopisu. Sedaj pa toži mož ženo, ker je starost napak povedala. Za deset let je mlajši, kakor je navela. Tožnik trdi, da sedaj ni pravega razmerja, ker žena mora biti petnajst let mlajša, nego je mož. Njegova žena je pa za celih 25 let mlajša. Sodišče je ustreglo želji njegovi in se izreklo za ločitev. Ta dogodek je že zaradi tega posebno zanimiv, ker vsaka ženska navadno hoče veljati za mlajšo, nego je, ne pa za starejšo.

* (Mladi ženini.) V grškem mesteci Neros se ljudje jako mladi ženijo. Nedavno poročilo se je pet parov, katerih ženini so bili do 16 let stari in so še v šolo hodili. Dve nevesti bila sta po 10. jedna 12, tri pa po 12 let.

* (Pet oseb je zgorelo) dne 4. t. m., ko je v New-castle-under-Lyme pogorela ubožna hiša. Kako je nastal ogenj, se ni moglo dognati.

* (Čudna prigodba.) Kupec v Brunšviku kupil je sod mozelskega vina. Ko ga je nastavil, je opazil v njem neko sumljivo tvarino. Dal ga je preiskati kemiku, ki je konstatoval, da so v sodu bile postrvine ikre. Sedaj je važno vprašanje, kako so postrvine ikre prišle v vino, ker v vinu pač postrvij ni bilo. Morda so zašle pri splakovanju sode z vodo, ali so pa v kaki zvezi s pripravo vina.

* (Hiše od žaganja.) Izumil se je poseben način, po katerem se dajo od žaganja s prirešanjem nekaterih zmletih rudnin s hidravličnim tlakom napraviti kamni za zidanje. Ti umetni kamni baje ne bodo privlačevali nobene vlažnosti in bodo zatorej hiše od njih zidane jako suhe. Poskusi so pokazali, da tudi ogenj takemu stavbenemu gradivu ne bode škodoval. Osobito ugodno bode pa to stavbeno gradivo zaradi tega, ker se bode dalo obdelovati z žago in se mu bode dala lahko kakoršna koli oblika. Posebno pripravno bode za ornamente.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

18. decembra.

Pri **Malič:** Goldschmied, Frank, Kaiser, Fisoler, Krisper, Pollak, Mihalup, Ruegg, Tschudi, Wellitsch z Dunaja. — Wolf iz Brna. — Pl. Steinberg iz Grada. — Pl. Gozari iz Postojne. — Osterman iz Bosne. — Steinharter iz Monakovega. — Cora iz Trsta.

Pri **Stonu:** Kronfeld, Grün z Dunaja. — Lunaček, Werli iz Cerknice. — Plesch iz Budimpešte. — Fröhlich z Vrnike. — Gstettenhofer, Dollenc iz Kranja. — Hirschman iz Siska. — Prunbauer iz Beljaka.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. dec.	7. zjutraj	729.2 mm.	-5.6° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	726.7 mm.	-4.0° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	729.3 mm.	-5.9° C	brezv.	obl.	

Srednja temperatura -5.2°, za 3.6° pod normalom.

Dunajska borza

dne 19. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	89.10	89.05
Srebrna renta	89.20	89.20
Zlata renta	107.60	107.55
5% marena renta	101.75	101.40
Akcije narodne banke	978	979
Kreditne akcije	300.25	302.25
London	114.50	114.50
Srebro	—	—
Napol.	9.09 1/2	9.08 1/2
C. kr. cekini	5.45	5.45
Nemške marke	56.37 1/2	56.32 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. 2 1/2 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	177
Ogerska zlata renta 4%	102	70
Ogerska papirna renta 5%	99	75
Dunavske srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	158
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	—	—

Naznanilo.

Ker dohajajo vedno nova naročila za knjižico „Zbirka domačih zdravil“, javim tem potom slavnemu občinstvu, da je prva izdaja razprodana in da se prireja druga, katera bode pomnožena izšla v prihodnjem letu

Dragotin Hribar.

Priporočilo.

Podpisanka s tem uljudno naznanja, da je v Ljubljani, na sv. Petra cesti št. 2, v pritličji, odprla

bureau
za posredovanje služeb.

Tu se posredujejo tudi mesta dojk. — Z zagotovitvijo, da hoče vsem častitim naročilom najbolje ustreči, se priporoča

z velespoštovanjem

(931—1)

Kati Egy.

Trgovski pomočnik

z dobrimi spricivali išče službe. Nastopi lahko takoj. — Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (927—1)

Mesečna soba

z opravo in postrežbo, na željo tudi s hrano, odda se takoj. Več pove Marija Rekar, sv. Petra cesta št. 38. (921—2)

Primerna in umestna božična darila

(tudi z muziko)

priporoča (919—3)

I. Kočevska domača industrija
v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Važno za učitelje in šolske prijatelje!

Ravnokar je zagledal beli dan ter se dobi pri podpisnem izdajatelju:

„Popotnik“-ov
koledar za slovenske učitelje

1891

s popolnim imenikom šolskih oblastnij, učiteljskih, ljudskih šol in učiteljskega osebja po Južno-Stirskem, Kranjskem, Primorskem in slovenskem delu Koroškega po stanju v začetku šolskega leta 1890/91.

„Popotnik“-ov koledar 1891 naroča se najbolje po poštni nakaznici ter stoji:

v platno vezan komad 1 gld. 20 kr.
" " " " z zlato obrezo 1 " 35 "
" in "zaklopnico 1 " 50 "
(po pošti 5 kr. več).

V mnogobrojna naročila se uljudno priporočam

M. J. Nerat,

izdajatelj in urednik „Popotnik“-ov,

Marihor, Reiserstrasse 8.

V Ljubljani se „Popotnik“-ov koledar 1891 dobiva pri knjigovezu **Iv. Bonač-u**, Poljanska cesta 10.

V „Národní Tiskarni“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo po znižani ceni sledeče knjige:

Blódné duše.

Roman. Češki spisal Václav Beneš-Třebitzký. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 523 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Otci in sinovi.

Roman. Ruski spisal J. S. Turgenev. Preložil Ivan Gornik. Mala 8°, 357 strani. Cena 50 kr., po pošti 55 kr.

Undina.

Spisal André Theuriet, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 143 strani. Cena 20 kr., po pošti 25 kr.

Vilénski brodník.

Spisal Emile Souvestre, prevel Muhoder. — Ml. 8°, 82 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Dnevnik.

Spisal Ludovik Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 95 strani. Cena 15 kr., po pošti 17 kr.

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. Poslovenil Podvidovski. Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Nov.

Roman. Spisal Turgenev, poslovenil M. Málóvrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

V isti zalogi sta izšla in se dobivata po znižani ceni še sledeča zvezka:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenska, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z

grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.